

“Het werd een kille avond met een kring van nevel om de maan”, zo luidt één van de laatste zinnen van *Muziek over het water* van de Utrechter C.C.S. Crone, een geliefde schrijver van Henk. En heeft ons dat gevoel niet allen bevangen bij het vernemen van zijn heengaan?

De Domstad: hij was er praeses van Veritas, hij kende Frans Lepoutre en gaf met zijn fonds Sans Souci een mooi boekje van foto's van hem uit. Fondsen, dat was bepaald een liefhebberij van Henk, waarin hij zachte sturing kon geven aan de verwezenlijking van projecten die in het bijzonder zijn belangstelling hadden. Wij hebben Henk er in zien opereren, van dichtbij in het Departement Rotterdam van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen en in zovele projecten die andere sprekers nog zullen belichten. Hij zorgde ervoor dat de boeiende jaarlijkse Nutslezing door zijn contact met de burens, de ontwerpers van Sirene, als juweeltjes in boekvorm verschenen.

Naast de Laurenspenning werd Henk in 1993 benoemd tot officier in de Orde van Oranje-Nassau, vereerde de stad hem met de Wolfert van Borselenpenning en in 2005 kreeg hij de Paul Nijgh-penning als waardering voor zijn vele culturele en maatschappelijke verdiensten voor de stad. De stad die hij lopend en fietsend zo goed had leren kennen door zijn werk en door zijn onblusbare liefde voor boeken. Elke week naar de markt en elke keer met iets naar huis, waartegen het van de hand doen van een enkel boek niet opwoog.

Het maakte geen verschil of Henk in het betaalde of het onbetaalde werk doende was: het brede maatschappelijke en culturele terrein bediende en bewerkte hij, hetzij door eigen initiatief, hetzij als adviseur of bestuurslid met anderen. Hij sloeg bruggen om die maatschappelijke en culturele ontwikkelingen mogelijk te maken, om grote en kleine projecten uit te voeren, mensen te steunen bij de uitvoering van hun ideeën. Er zijn genoeg voorbeelden te vinden tussen het Jongerenwerk Kralingen en het Gezondheidscentrum Randweg, tussen basiseducatie en Kunst- en Fietswerk, tussen de programma-adviesraad van de NPS, het tijdschrift Transitio, de commissie Hoge Onderwijs voor Ouderen, de Volksuniversiteit, de Stedelijke Adviescommissie Ouderenbeleid en Akademos. Deze onvolledige en ongeordende opsomming is geheel in de geest van Henk, bij wie alle activiteiten tegelijk en door elkaar liepen.

Vanuit zijn werk zat hij met grote aandacht het directeurenoverleg Kunstzaken voor en stond hij aan de basis van Rotterdamse Kringen. Hij was altijd bezig te verbinden, mensen voor de goede zaak met elkaar in contact te brengen. Hij moet erbij geweest zijn, dacht je wel eens bij thuiskomst, want gezien had je hem nauwelijks: de achterste rij, de schaduw waren hem lief om van daaruit sturing aan een project te geven, niet de voorste rij en de schijnwerpers.

Zijn voorzichtige omgang met mensen tekent hem. Als je een naam noemde, waarop hij geen commentaar gaf, wist je dat die naam hem niet onbekend was, maar dat Henk verkoos er over te zwijgen. Bij het uitzoeken van de adressen voor de jaarlijkse Nutslezing, een urenlang karwei, kwamen met het giecheltje prachtige verhalen naar boven bij het zien van namen, welhaast een mondeling biografisch woordenboek, een beetje brommerig uitgesproken.

Onvergetelijk is het moment, waarop Henk een prachtig project ontvouwde in weinig woorden, maar met een intense lading. De omstanders luisterden ademloos toe, maar herinnerden zich opeens als de stilte was gevallen, dat hij ook een vraag stelde: hoeveel kunnen wij als fonds bijdragen?

Hij zocht nimmer zichzelf binnen zijn grote belangstelling voor vorming en onderwijs, voor cultuur. Hij deed zijn werk in bescheidenheid voor de stad, voor de goede onderneming, voor het plezier van en met anderen, die hij allemaal kende.

Natuurlijk blijft ook een lichte jaloezie bij ons achter. Een van zijn vaste bezoeken betrof het antiquariaat Atlas in de Zaagmolenstraat. Hoe vaak ik er ook kwam, alleen Henk kreeg een kopje chocolade.

Op het heengaan van deze irenische persoon passen de woorden van Joseph von Eichendorff: “O verre, stille vrede, zo diep in 't avondrood”.